

Det første ordinære norske bondeting.

Et representativt møte. F.F. 20/2-41

103420

(NAT) Bønder fra det hele land har i disse dager, som meddelt i Fritt Folk, været samlet i Oslo for å rådslå om sine politiske og faglige problemer. Tinget var sammenkalt av NS ved Bondelaugget. Man kan trygt si at aldri før har bøndernes interesser været så allsidig representert som på dette første ordinære norske bondeting. Tinget som begynte sine møter søndag den 16. kl. 10 under presidium av Bondelaugets leder Steinar Klevar, blev avsluttet den 19. ds. med utferd til gårdbruker Thorleif Johanson, Søndre Ski og landbrukshøiskolen i As.

Hver dag både formiddag og ettermiddag er det holdt møter, og et dypt alvor har været grunnstemningen på møtene. De bønder som hadde satt hverandre stevne her gav det sterkeste inntrykk av at de kjente problemene, og at de hadde viljen til å finne en løsning. Forhandlingene gav ellers det sterkeste inntrykk av at tingets deltagere er sig sitt ansvar bevisst, at de ikke bare har ansvar for sig selv og sin stand, men for det hele folk. Det kom til orde en uimotståelig vilje til å føre Norge ut av tidens farlige farvann og fritt og frelst inn i en ny og bedre tid.

Av emner og problemer av politisk art som blev drøftet kan nevnes:

NS Fører Vidkun Quisling redegjorde i et foredrag som vi tidligere har omtalt, for den politiske utvikling i Norge med særlig sikte på bondestanden og trakk tilslutt op de store politiske utviklingslinjer både innad og utad. Forsamlingen påhørte Førerens tale med den største oppmerksomhet og avbrøt flere ganger ved spontant bifall.

Bondelaugets leder Steinar Klevar talte om bondereisningens mål og midler, og efter foredraget utspant der sig en bredt anlagt meningsutveksling, hvorved situasjonen på de forskjellige kanter av landet blev klart belyst.

Rikshirdfører Orvar Sæther gjorde rede for Hirdens organisasjon og oppgaver i gammel og ny tid, og NS generalsekretær Fuglesang for NS historie og ideologi. Foredragene var manende, en appell om å gå aktivt inn for det nye Norge, og fikk sterk tilslutning.

Av de mere faglige emner kan nevnes, at den tyske kretsbondefø-

rer Herbst gav en utredning om den tyske bondes stilling og den nære sammenheng som det er mellem norsk og tysk bondekultur. En stor og sterk bondestand er Tysklands mål, som det også er Norges. Professor Borgedal, landbrukshøiskolen, talte om jordbruket i år og i fremtiden, professor Breirem, landbrukshøiskolen om erstatningsfor, skolebestyrer Øverland om landbruksundervisningen, fru Olga Bjoner om landbrukets problemer, sekretær Thrana om gjeldsproblemet i jordbruket og sekretær Trahaug om landbrukets faglige veiledningsvirksomhet. Efter hvert foredrag var det anledning til å utveksle meninger om emnet, og denne anledning blev flittig nyttet.

Som man ser var det både dagsaktuelle og mere langsiktige problemer som var oppe til drøftelse, og alle innlegg var preget av viljen til å finne frem til den rette løsning, både for den enkelte og for samfundet.

NS Bondeting 16.—19. februar 1941 er en milepel i vårt lands historie, idet det markerer overgangen til den nye tid, da næringenes egne folk skal få makt og myndighet til å styre og stelle med sine egne saker, men der de også har det fulle ansvar likeoverfor staten. Nettop en sterk ansvarsbevissthet var det som preget forsamlingen, hvilket også er en av den norske bondes sterkeste karaktertrekk.

At bondestanden var den første av landets hovednæringer som møtte til tings er naturlig, da denne næring er modernæringen hvortil alle de andre næringer støtter sig.

Bondetinget er overgangen til fagstyre i bondenæringen. Det er fagfolkene som skal utrede problemene og legge planer, men det er næringens utøvere som selv styrer og leder utviklingen.

De meldinger som av og til innløper fra oversjøiske land om matmangel, viser klart at jordbruks-spørsmålet og bøndernes interesser er slett ivaretatt, og det straffer sig.

Når man tenker på f. eks de vel-dige områder i Storbritannia som ligger utlagt som jaktmarker for de engelske lordar, får man en sterk følelse av hvor ansvarsløst plutokratene har sett på jordbruksspørsmålet.